

рівні стало ухвалення окремих норм Закону України «Про вищу освіту», згідно з якими фізичне виховання відноситься до переліку обов'язкових до вивчення дисциплін. У доповнення до зазначеного проекту Міністерством освіти і науки України було створено міжвідомчу робочу групу, одним із результатів роботи якої стало напрацювання Рекомендацій щодо організації фізичного виховання у закладах вищої освіти.

Основою державного стандарту в галузі освіти є навчальні програми з фізичного виховання, які розробляються на базі затверджених державних стандартів освіти різних рівнів підготовки та нормативних документів, які регламентують організацію навчально-виховного процесу у навчальних закладах та визначають мінімальний рівень обов'язкової фізкультурної освіти, вмінь, навичок, і рухового режиму студентів.

Також закладам вищої освіти рекомендовано застосовувати різні стимули, які спонукатимуть студентів для активної участі у фізичному вихованні: врахування спортивної активності в рейтинговому оцінюванні; визначення вимоги фізкультурно-спортивної активності як обов'язкової чи дуже пріоритетної для висування студентів для участі в програмах академічної мобільності; фіксацію успіхів студентів у заняттях фізичною культурою та спортом шляхом видачі відповідних сертифікатів про досягнення.

УДК 378.147:33

Я.Ю. Радченко, канд. екон. наук (*ХТЕК КНТЕУ, Харків*)

Н.М. Кривошесва, спец. вищ. кат., викл.-метод.

(*ХТЕК КНТЕУ, Харків*)

Г.М. Гузенко, канд. екон. наук, доц. (*ХТЕК КНТЕУ, Харків*)

РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ НА ОСНОВІ ІГРОФІКАЦІЇ НАВЧАННЯ

Вітчизняні виші сьогодні є активними учасниками глобального ринку освіти, тому що Болонська декларація визначила не тільки інтеграцію, а й додаткові вимоги до українських програм підготовки студентів і технологій навчання у світову систему освіти. Заклади освіти є ядром суспільства знань і важливим каналом трансферу освітніх технологій, виконуючи роль інноваційного хабу в економіці держави.

Сучасні освітні технології надають можливість ефективно навчати студентів підприємництву, так як вони є синтезом традиційної системи надання знань за допомогою методів ігровіфікації. Ключова ідея ігровіфікації навчання визначається як формування спільноти, в рамках якої студенти мотивують один одного на отримання нових знань і навичок. При цьому вони змагаються, допомагаючи один одному.

Ігровіфікація виконує такі функції:

– створює умови до залучення різних прийомів та методів, що знижують страх щодо прийняття невірних рішень і мотивує учасників до активної діяльності;

– організовує експеримент, що може повторюватися кілька разів, так як поразка або перемога не є кінцевим результатом, а є етапом, де поразку можна виправити;

– демонструє результат в різних групах і будь-якому навчанні та успішно застосовується як серед студентів, так і в бізнес-середовищі.

Таким чином, беручи участь у грі, вона моделює реальну ситуацію і дозволяє перенести свій досвід вирішення проблеми в реальний простір.

Навчання підприємництву забезпечує студентам: самовпевненість, роз'яснення цінностей, рольове моделювання і системне мислення. Також воно надає студентам цілісне розуміння бізнесу – його структури, стратегії і взаємозв'язку з іншими сегментами економіки і суспільства.

На сьогодні одна з визнаних технологій – це створення такої навчальної системи, в рамках якої студенти прагнуть розвивати навички, цікаві їм, по-перше, як етап саморозвитку, по-друге, що затребувані сучасним бізнесом не менше, ніж базові знання.

Одним з найбільш часто вживаних є практико-орієнтований підхід, що передбачає використання: практик, заснованих на ігрових ситуаціях, співпереживання, творчості, експерименту і рефлексії. Подібні практики допомагають розвивати у студентів підприємницький тип мислення, здатність діяти в умовах невизначеності, а також виявляти і створювати нові можливості.

Це важливо для всіх студентів, а не тільки для тих, хто прагне стати підприємцем. Цінність і необхідність навчання підприємництву є одним із важливих факторів економічного розвитку та зростання, а також основна рушійна сила інновацій.

Для забезпечення конкурентоспроможності фахівців на глобальному ринку, провідні українські заклади вищої освіти стали центрами інноваційного, технологічного і соціального розвитку

регіонів. В першу чергу, це запит не тільки великого бізнесу, але й суб'єктів середнього та малого бізнесу – основних роботодавців для прогресивних випускників. Але, на жаль, негативний вплив COVID-19 дуже послабив позиції малого і середнього бізнесу в структурі української економіки, що помітно стримує розвиток країни.

Таким чином, розвиток підприємницької культури і компетентностей студентів в закладах вищої освіти починається перш за все з освітньої діяльності. Майбутнє освіти, якому сприяють нові технології навчання, передбачає перехід від таких міжнародних взаємопов'язаних підходів, що підкреслюють мобільність студентів, викладачів і навчальних програм.

Розуміння особливостей студентської підприємницької поведінки, мотивів залучення в підприємництво, факторів, що визначають студентську готовність до самостійного ведення бізнесу, може стати основою для розвитку системи підтримки молодіжного підприємництва. На нашу думку, саме студентське підприємництво дозволить поглибити інтеграцію молоді в бізнес-середовище та стимулювати економічну активність працездатного населення країни.

УДК 37.018.432:37.091.212

С.М. Руденко, канд. філол. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: СТУДЕНТОЦЕНТРИЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ І ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ

Модернізація освіти в Україні вимагає студентоцентричного спрямування освітнього процесу, зокрема дистанційного навчання з використанням інтернет-, відеотехнологій та сучасного мультимедійного інтерактивного обладнання. Дистанційна форма поєднує переваги традиційної освіти та віртуальної, коли суб'єкти можуть бути розмежовані у фізичному просторі, а можливо, і в часі. Вона реалізується шляхом передавання й сприйняття інформації у віртуальному просторі, забезпечується спеціальною системою організації навчального процесу, особливою методикою створення навчальних посібників, стратегією викладання, а також використанням електронних або інших комунікаційних технологій. Мета нашої розвідки – розглянути особливості реалізації дистанційного навчання як форми навчання студентоцентричної спрямованості.